

انواع ارزشیابی های آموزشی و اهمیت بازخوردهای کلامی و غیر کلامی

سیروس شادکام^۱، مرضیه عالی نژاد^۲، محدثه نجفی^۳، فیروزه دوست بین^۴

^۱پيام نور خرامه/ اداره آموزش و پرورش، Alave۱۲@chmail.com

^۲دانشگاه آزاد اسلامی لامرد / اداره آموزش و پرورش

^۳دانشگاه آزاد اسلامی لامرد / اداره آموزش و پرورش

^۴دانشگاه فرهنگیان شیراز / اداره آموزش و پرورش

چکیده

این پژوهش باهدف ارزشیابی های آموزشی و اهمیت بازخوردهای کلامی و غیرکلامی انجام شد. پژوهش حاضر با رویکرد توصیفی-اسنادی است که با روش کتابخانه‌ای و مروری بر منابع نظری مرتبط صورت گرفت؛ پس از تبیین مفاهیم به بررسی ارزشیابی و تاریخچه آن، کارکرد و انواع ارزشیابی، مهم ترین فواید ارزشیابی تکوینی برای معلمان و بازخورد پرداخته شد. نتایج این بررسی نشان داد که ضرورت تغییر تحول در آموزش و پرورش ایجاب می کند که به وجوه روانی دانش آموزان در برنامه ها دقت لازم به عمل آید. در رویکرد سنتی ارزشیابی آموزشی، اغلب معلمان، تلاش می نمودند، از نتایج به دست آمده از یادگیری دانش آموزان ارزشیابی به عمل آورند و آن را به صورت کیفی و نمره گزارش دهند و کمتر تلاش می شد، که به نحوه کیفی و چگونگی یادگیری و بهبود فرایند یاددهی و یادگیری توجه شود. این در حالی است که در الگوی های جدید ارزشیابی، معلم ارزشیابی را در خدمت یادگیری قرار می دهد. ارزشیابی های نوین توصیفی به نحوی است که به یادگیری بهتر و عمیق تر منجر می گردد. و اصلی موضوع در ارزشیابی های نوین استفاده از بازخوردهای مناسب آموزشی است. اعتقاد براین است که بازخورد معلم از جمله امر ضروری آموزشی است و یکی از ابزارهای مهم و اساسی و در دسترس معلم است. ارائه ی بازخورد به شکل های مکتوب و شفاهی، اطلاعات بسیار مناسبی را در مورد کار آیی شخص، نقاط ضعف و قوت و روند عملکرد را در اختیار دانش آموزان قرار می دهد و احساس تسلط بر موضوع و صلاحیت آن ها را افزایش می دهد.

واژگان کلیدی: ارزشیابی، بازخورد، دانش آموزان